

ชุดยอดเรื่องเล่าจากเอเชีย

แต่มาไม่นานก็มีทหารไทย
มิตรเมืองไกลต่างแดนแคว้นฉันอยู่
เขามาเพื่อชาติปราบอริราชศัตรู
หวังเชิดชูเสรีที่รักยิ่ง

(‘นางสาวอารีรัง’ : บัลลังค์ หัตถาพงษ์ ผู้วาด)

ชุดเรื่องเล่าจากเกาหลี
ISBN 974-93900-2-4

9 789749 390023
C 112
7410 145.00 บาท

ชุดเรื่องเล่าจาก เกาหลี

‘ทริบูน’ เล่าเรื่อง

ชุดเรื่องเล่าจาก เกาหลี

เพื่อความรู้ความเข้าใจเบื้องต้น
แท่ง ‘ความเป็นเกาหลี’

‘ทริบูน’ เล่าเรื่อง

ชุมนุม เรื่องเล่าชวนขัน ชวนคิด และชวนพินิจพิเคราะห์
ของพี่น้องชาวเกาหลีที่ให้สาระ สร้างความรู้ความเข้าใจเบื้องต้น
เกี่ยวกับ ‘ความเป็นเกาหลี’ และปลูกฝังความรู้สึกนึกคิดนี้
ไว้เป็น ‘ทุนชีวิต’ แก่ผู้อ่านชั่วกาลนาน

เมื่อ เกิดการ ‘รู้เขา รู้เรา’

รู้ซึ่งถึงความเหมือนกันและความแตกต่างกัน
ที่แสนละเอียดอ่อนและมีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตนเอง
ระหว่าง ‘ความเป็นเกาหลี’ และ ‘ความเป็นไทย’
ก็จะเกิดความรักความเข้าใจ และความเอื้ออาทรต่อกัน
ในที่สุดก็จะเกิดการประสานประโยชน์ให้สามารถอยู่ร่วมกัน
ด้วยสันติสุข และนำพาความเจริญก้าวหน้ามาสู่ผู้คน
ของทั้งสองประเทศและภูมิภาคเอเชียแห่งนี้

ต้นไม้ที่ยังรากลึกลงไปในดิน
จะยืนหยัดอย่างมั่นคงท่ามกลางพายุ
ทั้งผลิดอกออกผลดกมากมาย

ลำคลองที่มีกำเนิดมาจากแหล่งน้ำลึก
จะไม่เหวี่ยงขุดในฤดูแล้ง
เพราะจะมีน้ำอุดมสมบูรณ์ดั่งแม่น้ำ
และไหลลงสู่ทะเล

(จากเพลงชุด 'บ่วงกรรหิรฟ้า'

แต่งในรัชสมัยของกษัตริย์เชอจวง : ค.ศ.1418-1450)

ชุดยอดเรื่องเล่าจากเอเชีย

ยอดเรื่องเล่าจากเกาหลี

‘คิริบุน’

เล่าเรื่อง

‘คิริบุน’

บรรณาธิการ

นงคินีภัต พิกุลทอง

คอมพิวเตอร์กราฟฟิก

บัลลังค์ หัตถาพงษ์

ภาพประกอบ

กัลยาภรณ์ เข้มทอง

ศิลปกรรมปกและการจัดวางภาพ

พิมพ์ครั้งแรกโดยสำนักพิมพ์คิริบุน มีนาคม พ.ศ.2549

ลิขสิทธิ์ภาษาไทย พ.ศ.2549 ISBN 974-93900-2-4

สำนักพิมพ์คิริบุนสงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

จัดพิมพ์โดย

สำนักพิมพ์คิริบุน

2/1066 หมู่ 1 อาคารศุภนิมิต 1 หมู่บ้านศุภาลัยบุรี

ต.คลองสี่ อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี 12120

โทรศัพท์/โทรสาร 0-2904-9591

จัดจำหน่ายโดย

ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ซอยจุฬาลงกรณ์ 64 ถ.พญาไท กทม. 10330

CALL CENTER โทรศัพท์ 0-2255-4433

<http://www.chulabook.com>

ร้านค้าติดต่อทีมขายส่งอาคารวิทยกิตติ์ สยามสแควร์ชั้น 14

โทรศัพท์ 0-2218-9889-90 โทรสาร 0-2254-9495

พิมพ์ที่

บริษัทศิวัดนการพิมพ์ จำกัด

1008/9-10 ถนนสุขุมวิท 71 แขวงคลองตันเหนือ

เขตวัฒนา กทม. 10110

โทรศัพท์ 0-2381-0910 โทรสาร 0-2381-0942

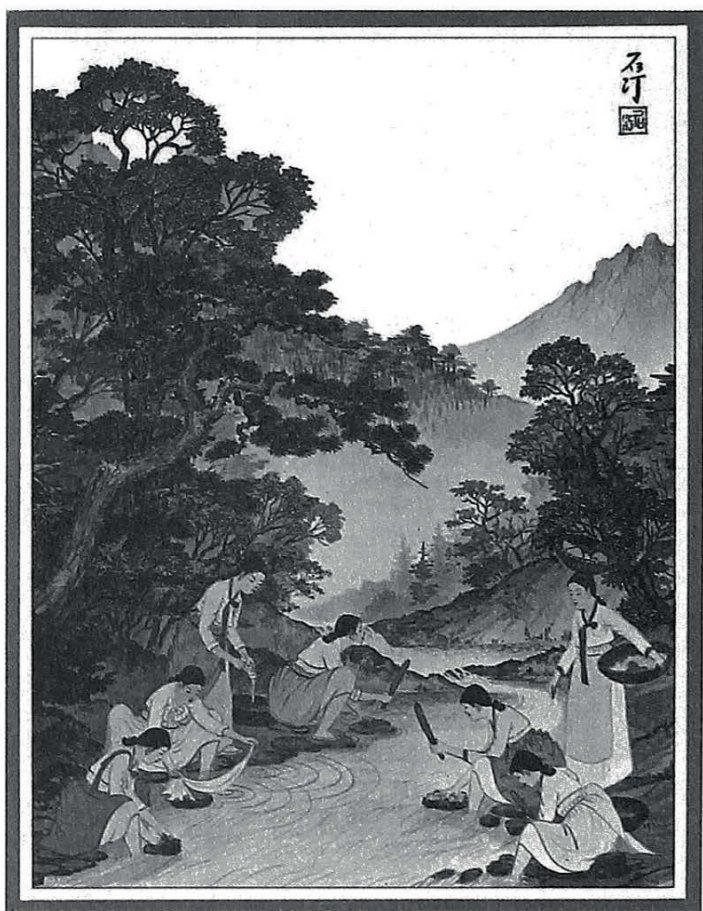
ราคา

145 บาท

ในยุคทองแห่งความรุ่งโรจน์ของเอเชีย
เกาหลีคือโคมทองแห่งความรุ่งโรจน์ดวงหนึ่ง
และขณะนี้โคมทองดวงเดียวกันกำลังรอคอย
ที่จะถูกจุดให้สว่างไสวอีกครั้งหนึ่ง
เพื่อความรุ่งโรจน์เรืองรองแห่งเอเชีย

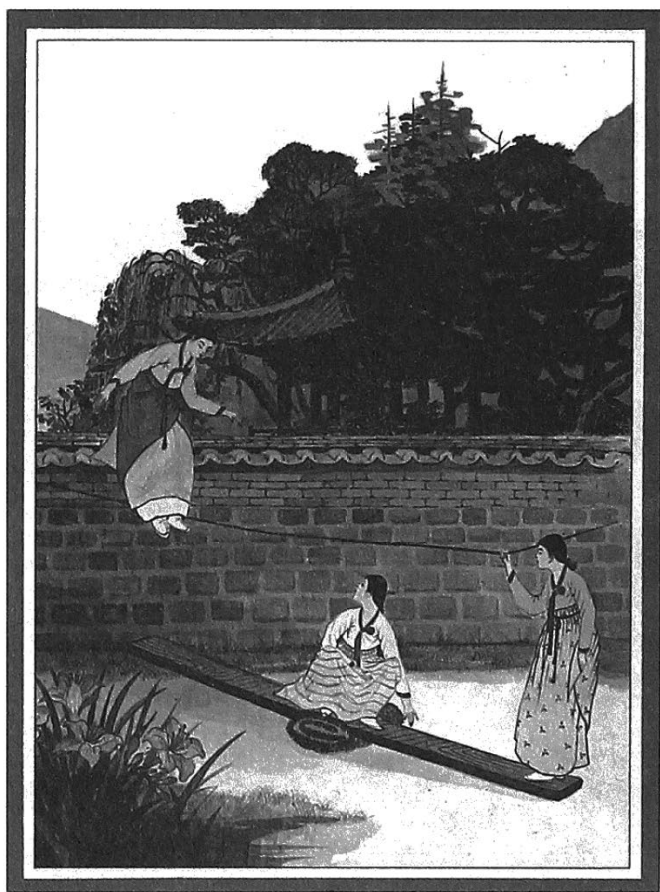
(รพีพรนาถ ฐาทร)

ภาพเด็กสาวซักผ้าในอดีต

ภาพเด็กสาวซักผ้าในปัจจุบัน

การเล่นกระดานหกในอดีต

การเล่นกระดานหกในปัจจุบัน

ก๊อชแกลบของสำนักพิมพ์และผู้แปล

“เทพนิยายและตำนานของแต่ละประเทศ ถึงแม้จะไม่ใช้ความจริงทางประวัติศาสตร์ แต่ก็สามารถแสดงเอกลักษณ์ของแต่ละชนชาติได้อย่างน่าประหลาด เมื่อนำโลกของนิทานพื้นบ้านมาประกอบเข้าด้วยกัน เราจะสามารถเข้าใจได้เลยว่าผู้คนของประเทศนั้นหรือเขตนั้น มีความคิดอย่างไรต่อธรรมชาติและความเป็นความตาย นับถืออะไร กลัวอะไร มีพลังจินตนาการอย่างไร เป็นต้น”

(สร้างสะพาน : ความทรงจำจากการอ่านในวัยเด็ก
โดยสมเด็จพระจักรพรรดินีมิจิโกะ แห่งประเทศญี่ปุ่น
แปลโดย พรอนงค์ นิยมคำ)

การจัดทำหนังสือชุด ‘ยอดเรื่องเล่าจากเอเชีย’ ชุดนี้ได้รับแรงบันดาลใจส่วนหนึ่งจากการอ่านข้อความข้างต้นในพระราชดำรัสซึ่งสมเด็จพระจักรพรรดินีมิจิโกะ แห่งประเทศญี่ปุ่น ทรงประทานในการประชุมใหญ่ของคณะกรรมการนานาชาติ ด้านหนังสือเด็กและเยาวชน (IBBY) ครั้งที่ 26 ณ กรุงนิวเดลี ประเทศอินเดีย เมื่อ พ.ศ. 2541

ตลอดเวลาที่คลุกคลีอยู่กับการแปลวรรณกรรมเยาวชนมากกว่า 10 ปี และได้แปลเทพนิยาย ตำนาน และนิทานหลากหลายชนิดมาแล้วกว่า 2,000 เรื่อง ผู้แปลได้เห็นอัญมณีล้ำค่าแห่งชีวิตหลากหลายแง่มุมแฝงตัวอยู่ในเรื่องเล่าเหล่านี้ตลอดมา เมื่อหันมา

ผู้แปลขอใช้คำว่า ‘เรื่องเล่า’ เป็นคำกลาง เพราะเรื่องราวจากนานาประเทศเหล่านี้มีหลากหลายชนิด เช่น ตำนาน เทพนิยาย นิทานพื้นบ้าน นิทานโบราณ และนิทานสมัยใหม่ เป็นต้น

แปลเรื่องเล่าจากประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียและใต้ตีพิมพ์เผยแพร่ไปแล้วส่วนหนึ่ง ก็ยังเห็นลึกซึ้งมากขึ้นว่ามีชุมชนทรัพยากรที่มีค่ามหาศาลแฝงตัวอยู่ในเรื่องเล่าเหล่านี้มากเพียงใด ทั้งเห็นว่าสังคมไทยและวงการหนังสือไทยยังไม่เข้าใจความสำคัญของวรรณกรรมประเภทนี้เท่าใดนัก จึงทำให้พลาดโอกาสที่จะได้ประโยชน์ดังที่สมเด็จพระจักรพรรดินีตรัสไว้จากประสบการณ์ตรงในชีวิตส่วนพระองค์เอง

ด้วยเหตุนี้ ผู้แปลจึงตัดสินใจว่าจะจัดทำหนังสือชุด ‘ยอดเรื่องเล่าจากเอเชีย’ ออกมาเป็นสื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวตนของชนชาติต่างๆ ในภูมิภาคเอเชีย เช่น ‘ความเป็นเกาหลี’ ‘ความเป็นจีน’ ‘ความเป็นญี่ปุ่น’ หรือ ‘ความเป็นอินเดีย’ เป็นต้น เพราะจะเป็นพื้นฐานในการปลูกฝังความรู้สึกนึกคิดของการ ‘รู้เขา รู้เรา’ แก่เยาวชนและผู้อ่านชาวไทย ซึ่งจะเป็น ‘ทุนชีวิต’ ของเราตราบชั่วกาลนาน

การ ‘รู้เขา รู้เรา’ เป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันของสัตว์สังคมเช่นมนุษย์ ทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน ประเทศ ทวีป และโลก เพราะเป็นสื่อกลางทำให้เกิดความตระหนักถึง ‘ใจเขา ใจเรา’ เกิดความรักความห่วงใย และความเอื้ออาทรต่อกันซึ่งจะนำพาความเจริญก้าวหน้าและความสันติสุขมาสู่สังคมนั้นๆ

ปัจจุบัน ทวีปเอเชียซึ่งเป็นทวีปที่มีทรัพยากรธรรมชาติและประชาชนมากที่สุดในโลก กำลังทวีบทบาทและความสำคัญมากขึ้นทุกขณะในประชาคมโลก ชาวเอเชียกำลังเรียนรู้ที่จะเข้าใจกันอย่างลึกซึ้ง คือ ‘รู้เขา รู้เรา’ กันมากขึ้น บทเรียนสอนใจทั้งในอดีตและ

ปัจจุบันหลายอย่างได้กระตุ้นเตือนให้เราหันมาเอาใจใส่กันมากขึ้น เพื่อขจัดความผิดพลาดของใจกันในประวัติศาสตร์ และสร้างความรักสามัคคีกลมเกลียวกัน การกระทำนี้จะเป็นป้อมปราการปกป้องภูมิภาคเอเชียให้รอดพ้นจากการถูกเอาเปรียบ ถูกกอบโกยผลประโยชน์ และถูกแผ่อิทธิพลเข้าครอบงำทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมจากภายนอก ส่วนภายในภูมิภาคก็จะลดความแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกันเอง ลดการทำลายล้าง การทำสงครามระหว่างกัน และหันหน้ามาร่วมแรงร่วมใจกันใช้ความร่ำรวยทางทรัพยากรธรรมชาติและสติปัญญานำพาภูมิภาคเอเชียไปสู่ความเจริญก้าวหน้าและการอยู่ร่วมกันด้วยสันติสุข

แล้วผู้ใหญชาวไทยจะปลูกฝังความรู้สึกนึกคิดเรื่องการ ‘รู้เขา รู้เรา’ ไว้เป็น ‘ทุนชีวิต’ ให้เยาวชนไทยเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่รอบรู้และเข้าใจประชาชนและประเทศเพื่อนบ้านของเราได้อย่างไร โดยแท้จริงนั้น เรื่องนี้มีความสำคัญมากขนาดต้องวางแผนกันระดับชาติเลยทีเดียว

อย่างไรก็ตาม การ ‘รู้เขา รู้เรา’ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของความสงบสุขเป็นความรู้สึกที่ละเอียดอ่อน ต้องใช้เวลานานพอสมควรจึงจะสามารถทำให้เกิดความซาบซึ้งในจิตใจของบุคคลได้ สำหรับเยาวชนนั้น ผู้แปลเห็นว่าควรใช้วิธีโน้มน้าวใจโดยใช้วรรณกรรมเป็นสื่อกลาง และประเภทของวรรณกรรมที่เหมาะสมคือ ‘เรื่องเล่า’ ของประเทศต่างๆในภูมิภาคเอเชียนั้นเอง เพราะเรื่องเล่ามีความละเอียดอ่อน ก่อให้เกิดความซาบซึ้งใจ สามารถคงอยู่ในความทรงจำระยะยาวได้ดี ให้ความรู้เกี่ยวกับเอกลักษณ์และความคิดด้านต่างๆ ของชนชาตินั้นๆ โดยให้ความบันเทิง

อย่างบริสุทธิ์ใจ ให้ข้อคิดล้ำค่า และคติสอนใจที่แยบยล ใช้ได้
ทุกยุคทุกสมัย นอกจากนั้น ยังเป็นครูเอกทางวรรณศิลป์ที่เป็น
ตัวอย่างการวางเค้าโครงเรื่องในการเล่าเรื่อง แต่งเรื่อง และการ
ใช้ถ้อยคำสำนวนให้สื่อความหมายได้อย่างกะทัดรัด น่าสนใจ และ
ชวนติดตามตั้งแต่ต้นจนจบ

ในการตีพิมพ์หนังสือชุด ‘ยอดเรื่องเล่าจากเอเชีย’ จำนวน
หกเล่มแรกนี้ สำนักพิมพ์ขอเสนอ ‘ยอดเรื่องเล่าจากเกาหลี’ ‘ยอด
เรื่องเล่าจากจีน’ ‘ยอดเรื่องเล่าจากญี่ปุ่น’ ‘ยอดเรื่องเล่าจากรัสเซีย’
‘ยอดเรื่องเล่าจากอินเดีย’ และ ‘ยอดเรื่องเล่าจากลาว’ ยอดเรื่อง
เล่าห้าเล่มแรกนี้เป็นของห้าประเทศที่เป็นหัวจักรทางเศรษฐกิจของ
ภูมิภาคเอเชีย ส่วนลาวนั้นเป็นประเทศที่มีวัฒนธรรมและภาษาพูด
ที่คล้ายคลึงกับวัฒนธรรมไทยและภาษาไทยมากที่สุด จึงนำมา
ผนวกไว้ในครั้งนี้ด้วย

ผู้แปลได้คัดสรรเรื่องเล่าที่นำมาตีพิมพ์ในหนังสือหกเล่ม
นี้อย่างดีที่สุด เพื่อช่วยให้ผู้อ่าน ‘รู้เขา รู้เรา’ ในระดับเบื้องต้น
ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด อย่างไรก็ตาม เรื่องเล่าของแต่ละ
ประเทศในโลกนี้มีจำนวนมากมายมหาศาล และแต่ละเรื่อง
ก็เปรียบเสมือนชิ้นส่วนเล็กๆ หลายร้อยหลายพันชิ้นของภาพใหญ่
ภาพเดียวกัน เมื่อต่อชิ้นส่วนเล็กๆ เหล่านี้เข้าด้วยกันอย่างถูกต้อง
ก็จะได้ภาพใหญ่ภาพเดียวที่ฉายให้เห็นความเป็นตัวตนของชาติ
นั้นๆ ในระดับหนึ่ง

ผู้แปลได้แบ่งเรื่องเล่าในแต่ละเล่มออกเป็นสี่ตอน ได้แก่
เรื่องเล่าชวนขัน เรื่องเล่าชวนคิด เรื่องเล่าชวนพิณิจ และเรื่องเล่า
ชวนพิเคราะห์ เพื่อสะท้อนความเป็นจริงว่าเรื่องเล่าเหล่านี้ถูกแต่ง

และเล่าด้วยวัตถุประสงค์สองอย่างคือ เรื่องเล่าชวนขันเพื่อความสนุกสนานบันเทิง และเรื่องเล่าชวนคิดเพื่อให้ความรู้ฝึกความคิด โดยแบ่งออกเป็นสามระดับตามความลึกซึ้งของการใช้ความคิด

เพื่อให้ผู้อ่าน ‘รู้เขา รู้เรา’ ในระดับเบื้องต้นได้รวดเร็วขึ้น สำนักพิมพ์จึงผนวกภาพต่างๆ ที่ให้ข้อมูลแสดงเอกลักษณ์และความคิดของผู้คนในประเทศนั้นๆ ไว้ในส่วนหน้าของหนังสือก่อนเรื่องเล่าเรื่องแรก และในตอนต้นของเรื่องเล่าสามชนิดหลัง ข้อมูลเหล่านี้จะเป็นแรงเสริมเรื่องเล่า ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความเป็นชนชาตินั้นๆ ได้แจ่มชัดขึ้น

หากพวกเราชาวไทยรู้จักและเข้าใจตัวตนของชนชาติต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียด้วยกันมากขึ้นเท่าใด ก็จะอำนวยความสะดวกแก่เราในการติดต่อกับประเทศเหล่านั้นทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมมากขึ้นเท่านั้น ทั้งเป็นประโยชน์มหาศาลในการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขในภูมิภาคแห่งนี้ซึ่งมีทั้งเสน่ห์และความยุ่งยากผสมผสานกันไป

แต่เหนือสิ่งอื่นใด ความรู้ความเข้าใจนี้จะเป็นข้อคิดสอนใจให้เราสำรวจตัวเราเอง แล้วพัฒนา ‘ความเป็นไทย’ ที่เราสามารถภาคภูมิใจในศักดิ์ศรีของตนได้ และชนชาติอื่นมองด้วยสายตาที่แสดงความยกย่องสรรเสริญ ทั้งคิดจะเอาเยี่ยงอย่างเราด้วย

ฉันมีการบ้านวาดแผนที่โลก
ฉันวาดและวาดตลอดคืนก่อน
แต่ตอนเดี๋ยวนี้อีกยังทำไม่ได้ถึงครึ่งเลย

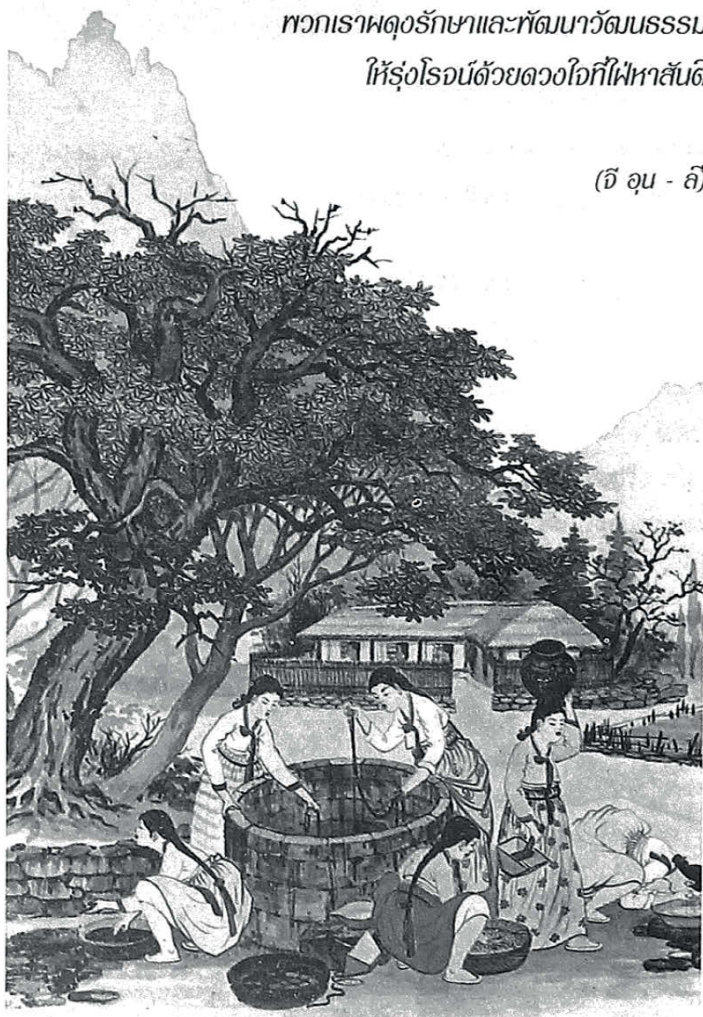
หากไม่มีประเทศของเธอหรือประเทศของฉัน
หากไม่มีชาติของเธอหรือชาติของฉัน
มาตรฐานว่าโลกนี้เป็นเพียงประเทศใหญ่โตแห่งเดียว
ฉันคงวาดแผนที่โลกได้ง่ายเพียงนิดเดียว

(ยุ่น ชัค - จุง)

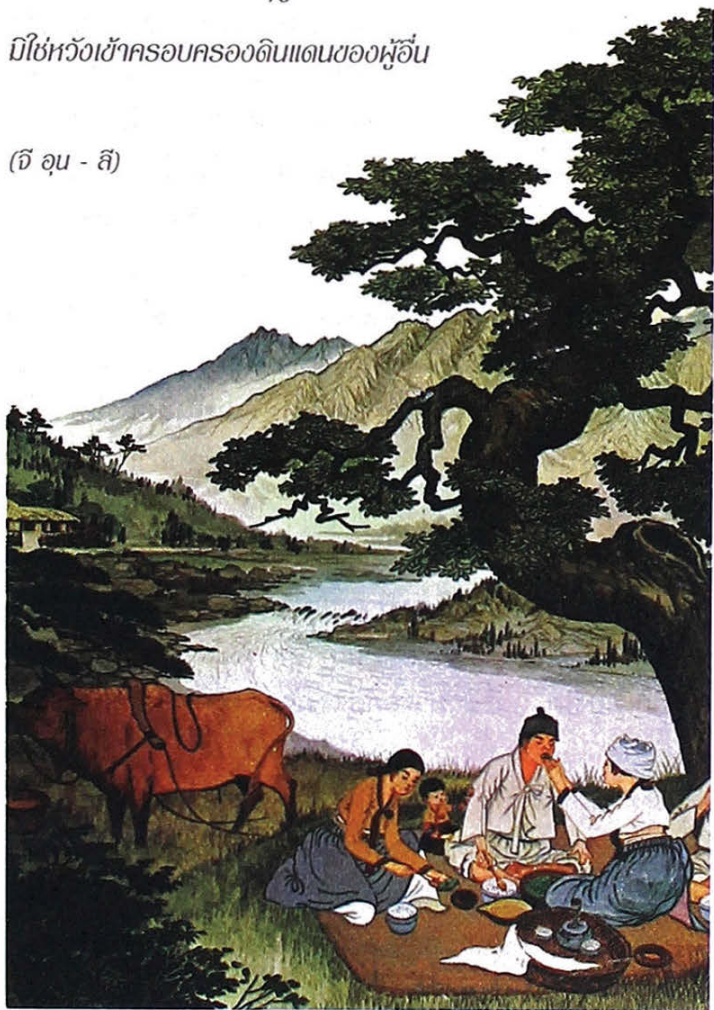
ชาวเกาหลีอาศัยอยู่ในประเทศลีเกา
ซึ่งตั้งอยู่บนคาบสมุทร
พวกเราผดุงรักษาและพัฒนามรดกธรรม
ให้รุ่งโรจน์ด้วยดวงใจที่ไฟหาสับติ

(จี อุน - ลี)

ชาวเกาหลีทำสงครามกับผู้มาบุกรุก
เพียงเพื่อที่ภักษรักษามาตุภูมิของตน
มิใช่หวังเข้าครอบครองดินแดนของผู้อื่น

(จี อุน - ลี)

สาระเรื่อง

ขณะที่สำนักพิมพ์กำลังดำเนินการตีพิมพ์หนังสือเรื่อง ‘ยอดเรื่องเล่าจากเกาหลี’ เล่มนี้ ละครโทรทัศน์เกาหลีชุด ‘แดจังกึม จอมนางแห่งวังหลวง’ กำลังดังกระหึ่มไปทั่วฟ้าเมืองไทย ก่อนหน้า ‘แดจังกึม’ ละครโทรทัศน์เกาหลีหลายสิบเรื่อง ก็ติดอันดับฮิตมาแล้ว และกำลังฮิตอยู่ แม้จะน้อยหน้ากว่า ‘แดจังกึม’ ก็ตาม กระแสสื่อบันเทิงเกาหลีกำลังมาแรงและคาดเดาไม่ได้เลยว่า จะหยุดยั้งหรือเข้มข้นมากขึ้นเพียงใดหรือเมื่อใด ทั้งดูว่ากำลังวิ่งแข่งโค้งนำหน้าสื่อบันเทิงจากประเทศอื่นเสียด้วย ในร้านหนังสือใหญ่เล็กในประเทศไทย มีหนังสือนวนิยายรักสำหรับวัยรุ่นซึ่งแปลจากภาษาเกาหลีวางขายกันมากมายจนถึงกับจัดเป็นมุมหรือซุ้มไว้ดึงดูดใจลูกค้ากันโดยเฉพาะทีเดียว

แต่มีคำถามว่า ผู้ชมผู้อ่านชาวไทยติดสื่อบันเทิงเกาหลีดังกล่าวด้วยสาเหตุใด ติดเพราะเหตุผลเดียวกับผู้คนในประเทศอื่นๆหรือไม่ หรือเห็น ‘ความเป็นเกาหลี’ ที่แฝงตัวอยู่ในสื่อเหล่านี้มากเพียงใด และสามารถคัดสรรเอาสิ่งที่มีคุณประโยชน์มาพัฒนาตนเองและพัฒนา ‘ความเป็นไทย’ ให้น่าเอาเยี่ยงอย่างขึ้นได้มากเพียงใด สำหรับผู้ผลิตสื่อบันเทิงก็ขอคิดว่าเราจะทำอย่างไรจึงจะทำให้เกิดสภาพการณ์เช่นนี้กับผลผลิตของเราบ้าง ไม่ต้องสงสัยเลยว่าสื่อบันเทิงนั้นมีบทบาทในการดึงดูดใจและแทรกซึมลงไปในความรู้สึกนึกคิดของผู้คนได้มากเพียงใด

สินค้าซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ เครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์และสื่อ
บันเทิงกำลังทำให้เกาหลีมีอิทธิพลทางเศรษฐกิจและสังคมใน
ภูมิภาคเอเชียอย่างมาก ทั้งยังเป็นสื่อโฆษณา ‘ความเป็นเกาหลี’
ได้อย่างดีเยี่ยมด้วย

‘ยอดเรื่องเล่าจากเกาหลี’ จำนวน 50 เรื่องในเล่มนี้
เป็นชิ้นส่วนเล็กๆที่จะช่วยฉายภาพ ‘ความเป็นเกาหลี’ เมื่อผนวก
กับข้อมูลข้างต้น รวมทั้งข้อมูลจากประวัติศาสตร์แห่งการต่อสู้
อันยาวนานของชาวเกาหลีในสงครามใหญ่และ การล่ม
สลายทางเศรษฐกิจในยุคเดียวกับประเทศไทยเมื่อ พ.ศ. 2541
หากเราอ่านเรื่องเล่าเหล่านี้แบบ ‘เจาะลึก’ ก็จะได้รับความรู้
ความเข้าใจเกี่ยวกับสติปัญญาและความรู้สึกนึกคิดซึ่งเป็น
องค์ประกอบสำคัญของ ‘ความเป็นเกาหลี’ อยู่ไม่น้อยเลย
ความรู้ความเข้าใจนี้จะช่วยให้เราต่อชิ้นส่วนเล็กๆที่เมื่อรวมกัน
โดยจัดวางอย่างถูกต้องแล้วจะฉายภาพใหญ่แห่ง ‘ความเป็น
เกาหลี’ ที่แท้จริงได้สำเร็จ

ชิ้นส่วนเล็กๆเหล่านี้จำนวนมากได้วิ่งมาหาเราถึงประตู
บ้านของเราแล้ว หากเจ้าของบ้านเปิดประตูรับในสภาพเมามาย
ไร้สติควบคุมตนเองก็จะเกิดผลในทางตรงข้ามกับการเปิดประตู
รับในสภาพที่มีความคิดสร้างสรรค์ ใช้สติปัญญาชี้ทาง แล้ว
นำมาเป็นประโยชน์ในการพัฒนา ‘ความเป็นไทย’ ของเราที่
ชนชาติอื่นคิดเอาเยี่ยงอย่าง

산 이 많고 풍부한
맑은 하늘을 안고
사계절이 뚜렷한 온대
이 곳에서 마을을 이루
오손도손 논과 밭을 갈
살아온 한국 사람들.....
은유하고 양보하기를 중

성탄과 새해를 맞이하여
지난해 보살펴 주신 厚誼에 感謝를 드립니다
健康과 幸運이 늘 함께 하시기를...

ขอแสดงความปรารถนาดีที่สุดแก่ท่าน
ขอให้ท่านพบกับคริสมาสต์แสนสดใส และปีใหม่แสนสุขสม

한국 사람들이 다른
까운 것은 남을 침략하
위해서가 아니라 나라를
보호하려는 것이었습니다
힘으로 다른 민족을
정복하여 만족해하기보다
오직 문화예술을 통해서
강해지고 싶어했습니다

ฤดูใบไม้ผลิที่บ้านเกิดของฉัน

หมู่บ้านที่ฉันเกิด...

อยู่ในหุบเขาที่มวลดอกไม้ผลิบาน

จึงดูคล้ายพระราชวังแห่งดอกไม้

สีกลิ่นหลากหลายของมวลดอกไม้แสนสดใส

มีทั้งดอกทิว ดอกอะทริคอต และสาวน้อยอะเซเลีย

ฉันหวนคิดถึงวันเวลาที่ได้เล่นอยู่ท่ามกลางมวลดอกไม้

(ลี วอน - ชู)

สารบัญ

เกาหลีชวอนซัน

เด็กหัวใส	28
สายเลือดเดียวกัน	30
วาจาวิรัต	32
ย้อนรอยพระ	34
ผู้อาวุโส	37
พระราชามีหูลา	39
อำนาจแห่งความรัก	42
เรื่องของคนที่เหนียว	46
เจ้ากันไป	52
ยิ่งพูดยิ่งยุ่ง	59
ที่เกียจจริงๆ	62
มดเอวก๊ว	64
หมูจุ่มก๊ว	69

เกาหลีชวอนคิด

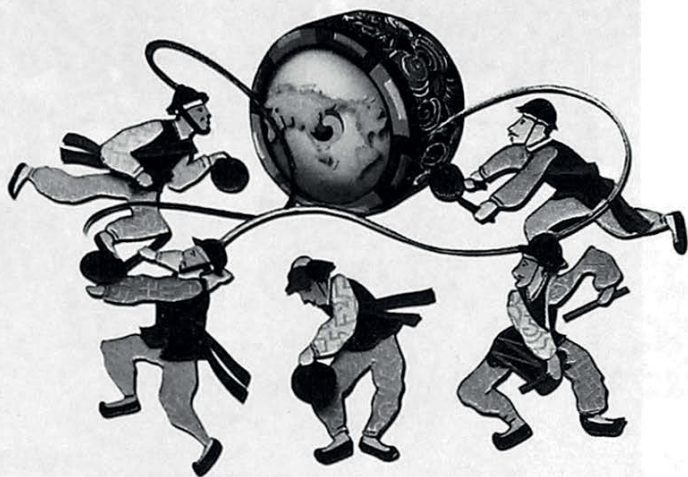
มธุรสวาจา	78
ลำนึกผิด	81
ไม่มีสัจจะในหมูโจร	83
กลยุทธ์การตัดสินใจ	85
กลยุทธ์การโกหก	89

เลียนแบบดารา	91
ล่าเสือแบบพิสดาร	96
เดชเมล็ดข้าวฟ่าง	100
ขวดนิทาน	103
กรรมตามสนอง	110
เกาหลีชวนพินิจ	
กระดุกสีขาว	126
โสมวิเศษ	129
ข้อปฏิบัติในการตัดเล็บ	132
บิดาแห่งประเทศเกาหลี	137
ปราสาทแห่งกรุงโซล	141
พิณทิพย์	146
ขลุ่ยทิพย์	148
กำเนิดผีเสื้อ	153
กำเนิดเพลงตำข้าว	156
กำเนิดสุริยคราสและจันทรคราส	158
กำเนิดกลุ่มดาวเหนือทั้งเจ็ด	161
มดเสียรู้	165
สามสหาย	167
ผลลัพธ์จากการหาปลา	170
เกาหลีชวนพิเคราะห์	
นกน้อยที่รัก	182

ลูกกบกลับใจ	185
อำนาจของขนมเค้ก	187
น้ำพระทัยแห่งราชินี	189
ชุดจิรังและคิปารัง	194
อนุสาวรีย์สุนัข	199
สุนัขท่องเที่ยว	202
เสื้อยอดดกตัณญู	206
นกไก่ฟ้ายอดดกตัณญู	211
นกกาผู้กล้าหาญ	214
ปิ้งจางจา	217
นางสาวอารีรัง	223

ชุดยอดเรื่องเล่าจากเอเชีย

ชุดเรื่องเล่าจาก เกาหลี

‘คิริบุน’ เล่าเรื่อง

การเล่นของเด็กๆในชนบท

เ
ก
า
ห
ล
ี
ชวนขัน

เรื่อง

เล่าจาก

เด็กนวิไล

พลเรือเอก ยี่ซุน-ชิน เป็นผู้ประดิษฐ์เรือเต่าซึ่งเป็นเรือดำน้ำลำแรกของโลก เรือดำน้ำลำนี้ได้รับชัยชนะหลายครั้งในสงครามระหว่างเกาหลีกับญี่ปุ่นในช่วงปี พ.ศ. 2135-2141 มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับความเฉลียวฉลาดในวัยเด็กของนายพลผู้นี้ไว้เรื่องหนึ่งดังนี้

วันหนึ่ง เมื่อนายพลยังเป็นเด็กอยู่ บิดาของเขาได้พูดลงเชิงสติปัญญาของเข่ว่า “เจ้าเห็นว่าพ่อกำลังนั่งอยู่ในห้องนี้ใช่ไหม เจ้ามีวิธีทำให้พ่อออกไปนอกห้องนี้ไหม”

เด็กชายยี่ ซุน-ชิน ครุ่นคิดอยู่ครู่หนึ่งแล้วตอบว่า “พ่อคะ ผมไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ แต่ถ้าพ่อก้าวออกไปอยู่นอก

ห้อง ผมมั่นใจว่าผมสามารถทำให้พ่อเข้ามาในห้องนี้ได้”

บิดาจึงลุกขึ้นและเดินออกไปจากห้องนั้น เมื่อเห็นดั่ง
นั้น ยี ชุน-ชินก็ตะโกนด้วยความยินดีว่า “นั่นไงครับพ่อ!
ผมทำให้พ่อออกไปจากห้องแล้วใช่ไหม ผมชนะพ่อแล้ว!”

บิดาของเด็กชายยี ชุน-ชิน ได้แต่ยิ้มและกล่าว
ชมเชยความเฉลียวฉลาดของบุตรชาย

ข อ ด ร ี อ ง เ ล ่า จ า ก เ ก า น ลี ● ● ●

สาวเลือดเดี๋ยวก้น

วันหนึ่ง เทพเจ้าต้องการทำลายสิ่งที่ท่านนรมิต
ขึ้นมาในโลกมนุษย์แล้วแต่ไม่มีประโยชน์ ครั้งแรกท่านคิดว่า
ควรจะทำลายวัวเสีย แต่เมื่อคิดทบทวนอยู่ครู่หนึ่งก็ตัดสินใจ
ใหม่ว่าควรจะเก็บวัวไว้เพราะมันเป็นประโยชน์ในการไถนา
ของมนุษย์

เทพเจ้าจึงหันไปหาแกะและกล่าวว่า “เจ้าเป็นสัตว์
ที่ไร้ประโยชน์ เจ้าไม่เคยทำอะไรนอกจากกิน!”

แต่แกะก็ตอบว่า “ข้าแด่พระผู้เป็นเจ้า ข้ามีชีวิตอยู่
ได้ด้วยการอุปถัมภ์ของลูกพี่ลูกน้องคนหนึ่งของข้า และข้าไม่
เคยทำให้มนุษย์ได้รับความยากลำบากเลย”

เทพเจ้าจึงถามแะว่า “ใครคือลูกพี่ลูกน้องคนนั้น
ของเจ้า”

“ว้าวขอรับ!” แะตอบ

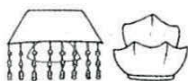
“ว้าวจะเป็นลูกพี่ลูกน้องของเจ้าได้อย่างไรกัน!”

เทพเจ้าถาม

“ว้าวมีเท้าเป็นกีบสองชั้น และขาก็มีเท้าเป็นกีบสอง
ชั้นเช่นกัน ว้าวมีเขาสองข้าง และขาก็มีเขาสองข้างเหมือนกัน
ไม่ใช่หรือขอรับ”

เทพเจ้าจึงถามอีกว่า “ข้าเห็นด้วยว่าสิ่งที่เจ้าพูดเป็น
ความจริง แต่เหตุใดเจ้าจึงมีหางสั้น แต่ว้าวกลับมีหางยาว”

“ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ข้าได้รับลักษณะด้อยทาง
พันธุกรรมดังกล่าวมาจากทางมารดาของข้า!”

เรื่อง

จาก

กาน

วาจาวีร

นานมาแล้ว ชายผู้หนึ่งสั่งสอนบุตรสาวของเขา
เมื่อเธอกำลังจะเดินทางไปแต่งงานว่า “ชีวิตของลูกสะใภ้ฉัน
เป็นชีวิตที่ลำบาก เจ้าต้องสร้างทำเป็นไม่เห็นสิ่งที่เจ้าเห็น
สร้างทำเป็นไม่ได้ยินสิ่งที่เจ้าได้ยิน และเจ้าต้องพูดให้น้อย
ที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้”

ด้วยเหตุนี้ ตลอดเวลาสามปีของการแต่งงาน หญิง
สาวผู้นี้จึงไม่เคยพูดเลยแม้แต่คำเดียว บรรดาสมาชิกใน
ครอบครัวของสามีของเธอต่างคิดว่าเธอหูหนวกและเป็นใบ้
พวกเขาจึงตัดสินใจส่งเธอกลับมาอยู่ที่บ้านของบิดาของเธอ
ตามเดิม

ขณะที่หญิงสาวนั่งคันหันกลับมาที่บ้านของเธอ เธอ
ก็มีโอกาสได้ยินเสียงร้องของนกไก่ฟ้าภูเขาดัวหนึ่ง เธอร้อง
ว่า “นกไก่ฟ้าที่รัก! ข้าไม่ได้ฟังเสียงอันไพเราะของเจ้ามาเสีย
หลายปี”

บิดาของสามีของเธอซึ่งกำลังเดินอยู่ข้างคันหันดีใจ
มากเมื่อได้ยินเธอพูด จึงนำเธอกลับมาให้สามีของเธอทันที
แล้วเขาก็ส่งคนรับใช้ของเขาไปจับนกไก่ฟ้าที่ทำให้ลูกสะใภ้
พูดได้มา

ในขณะที่หญิงสาวปรุงนกกไ่ฟ้าตัวนั้นเป็นอาหาร เธอ
ก็ร้องเพลงว่า “ข้าจะมอบปีกทั้งสองของเจ้าที่ปกป้องคุ้มครอง
ข้าแก่บิดาของสามีของข้า ข้าจะมอบปากช่างเจรจาของเจ้าให้
มารดาของสามีของข้า และจะมอบดวงตาอันกลิ้งกลอก
ทั้งสองข้างของเจ้าให้พี่สาวของสามีของข้า”

ขอตีเรื่องเล่าจากท่านลี ● ● ●

ข้อรอบพระ

นานมาแล้ว พระรูปหนึ่งสะสมลูกพลับแห่ง
จำนวนมากไว้ในตู้ในกุฏิของท่าน เนื่องจากท่านวางแผนไว้ว่า
จะฉนั้น(กิน)ลูกพลับเหล่านี้เพียงผู้เดียว ท่านจึงบอกลูกศิษย์ของ
ท่านว่า “ลูกพลับแห่งเหล่านี้คือยาพิษที่มีอันตรายร้ายแรงถึง
ชีวิต เพียงแต่เจ้ากินลูกพลับลูกใดลูกหนึ่งไปเพียงนิดเดียวเท่า
นั้น เจ้าก็จะสิ้นใจภายในหนึ่งชั่วโมง ดังนั้นเจ้าจึงไม่ควรแตะ
ต้องลูกพลับเหล่านี้”

แต่แล้ววันหนึ่ง ลูกศิษย์ผู้นั้นก็กินลูกพลับแห่งเหล่านี้นั้นจนหมด จากนั้นก็ทำให้หู่ด้วยหินซึ่งใส่หมึกของพระรูปนั้น
หักเสีย ด้วยหินใบนี้เป็นสมบัติที่มีค่าที่สุดของพระ ครั้นใกล้

เวลาที่พระจะกลับมาที่ภูมิจากท่าน เขาก็ขึ้นไปนอนบนเตียงของท่านและเอาผ้าห่มหลายผืนมาคลุมตัวไว้

อีกไม่นานนัก พระก็กลับมา เมื่อเห็นลูกศิษย์ ท่านก็ถามว่า “เจ้าเป็นอะไรไปรี” ลูกศิษย์ตอบว่า “ด้วยความชุ่มซำของข้า ข้าได้ทำถ้วยหินสำหรับใส่หมึกของท่านตกและทำให้หูของมันเป็นหัก ข้ารู้ดีว่าข้าได้ทำความผิดที่ท่านไม่มีวันจะยกโทษให้ข้าได้เลย ดังนั้นสิ่งเดียวที่ข้าสามารถทำได้ก็คือจบชีวิตตัวเองเสีย ข้าจึงไปที่ตู้ของท่านและกินยาพิษทั้งหมดที่ท่านเก็บไว้ที่นั่น แล้วมานอนรอคอยความตายที่จะมาเยือนข้าอยู่ที่นี่”

พระรู้สึกขบขันในความช่างคิดของลูกศิษย์เจ้าเล่ห์ของท่านยิ่งนัก จึงระเบิดเสียงหัวเราะออกมาดังลั่นและไม่พูดสิ่งใดเกี่ยวกับเรื่องนี้อีกเลย

เรื่อง

เล่าจาก

ปาก

ผู้อาวุโส

นานมาแล้ว มีสัตว์สามตัวซึ่งเป็นเพื่อนกัน คือ กวาง กระต่ายป่า และคางคก วันหนึ่งสัตว์เหล่านี้ตกลงกันว่า จะจัดงานกินเลี้ยงขึ้น และพวกมันแต่ละตัวจะมีโต๊ะประจำตัวของตน ตามประเพณีที่ปฏิบัติกันมานั้น โต๊ะที่ตั้งอยู่ในงานเลี้ยงเป็นโต๊ะแรกต้องเป็นโต๊ะของผู้ที่มีอาวุโสสูงสุด ด้วยเหตุนี้ สัตว์ทั้งสามจึงต้องร่วมกันตัดสินใจว่าผู้ใดมีอาวุโสสูงสุด

กวางชิงพูดขึ้นก่อนว่า “เมื่อครั้งที่โลกมนุษย์สร้างเสร็จใหม่ๆ ข้าเป็นคนช่วยใช้ค้อนตอกตะปูตรึงดวงดาวทั้งหลายไว้กับท้องฟ้า ดังนั้นข้าจึงเป็นผู้ที่มีอาวุโสสูงสุด”

กระต่ายป่าทักท้วงว่า “แต่ข้าคือผู้ที่ปลูกต้นไม้ซึ่งใช้

ทำบันไดที่เจ้าใช้ปีนขึ้นไปตอกตะปูตรึงดวงดาวทั้งหลายไว้กับท้องฟ้า ดังนั้นข้าจึงเป็นผู้ที่มีอาวุโสสูงสุด”

ทันใดนั้นคางคกก็ร้องให้จ้า กวางและกระต่ายป่าจึงถามถึงสาเหตุ คางคกอธิบายว่า “ครั้งหนึ่ง ข้าเคยมีลูกชายสามคน ลูกชายของข้าแต่ละคนปลูกต้นไม้ไว้คนละต้น ลูกชายคนโตของข้าคือผู้ที่ทำด้ามค้อนซึ่งเจ้าใช้ตอกตะปูตรึงดวงดาวทั้งหลายไว้กับท้องฟ้า ลูกชายคนรองของข้าคือผู้ที่ทำด้ามคั้นไถซึ่งใช้ไถร่องทางข้างเผือกบนท้องฟ้า และลูกชายคนเล็กของข้าคือผู้ที่ทำรถซึ่งเป็นพาหนะประจำตัวของพระอาทิตย์และพระจันทร์ แต่อนิจจา! ลูกชายทั้งสามคนของข้าต้องมาตายเสียก่อนที่จะทำงานเหล่านี้เสร็จ เมื่อข้าได้ฟังพวกท่านเล่าเรื่องของพวกท่านซึ่งเกี่ยวเนื่องกับเรื่องของข้า ข้าจึงเศร้าใจมากเพราะมันทำให้ข้าคิดถึงลูกชายสุดที่รักทั้งสามของข้าซึ่งเสียชีวิตไปแล้ว”

กวางและกระต่ายป่าจึงลงความเห็นว่คางคกเป็นผู้ที่มีอาวุโสสูงสุด และยินยอมให้คางคกเป็นเจ้าของโต๊ะที่ตั้งอยู่ในงานเลี้ยงเป็นครั้งแรก

